

De sterren

Toen ik de ster op kreeg,
dacht ik: wat maakt het uit,
dat stukje stof?
Want ik ben toch gewoon ik?
Iedereen kent me toch?

Maar toen mocht ik niet meer meedoen.
Niet meer zwemmen of naar de bioscoop.
Niet meer spelen met wie ik wil.
We speelden opeens een ander spel.
En iedereen deed mee aan dit spel dat
geen spel was.
En ik was niet meer ik.
Ik droeg geen ster.
Ik was een ster.

Veel sterren verloren het spel.
Veel sterren kwamen nooit meer terug.
En ik?
Ik ben niet meer gewoon ik.
Ik ben hen.
De sterren.

Rosalie Kepinski